

Sygn. akt. V RC 803/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2011 r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku V Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący : Dorota Gąsowska

Protokolant: Anna Dowgier

po rozpoznaniu dnia 10 lutego 2011 r. w B.

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko R. B.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. Oddala powództwo

II. Odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi

III. Zasądza od powódki A. B. na rzecz pozwanego R. B. kwotę 360 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego

IV. Nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. A. kwotę 442,80 złotych brutto (z podatkiem VAT) tytułem kosztów zastępstwa procesowego z urzędu.

Sygn. akt V RC 803/10

UZASADNIENIE

Powódka A. B. wniosła o ustanowienie z dniem 28 lipca 2010 roku rozdzielności majątkowej pomiędzy nią a pozwanym R. B.. Wskazała, że w dniu 28 lipca 2010 roku pozwany wyprowadził się od niej, strony nie prowadzą już wspólnego gospodarstwa domowego. Powódka nie ma wiedzy na temat dochodów, długów i kredytów pozwanego.

Pozwany R. B. wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że nie posiada zadłużenia, poza kredytem zaciągniętym w 2009 roku za zgodą powódki. Zadłużenie wynikające z umowy kredytu spłaca terminowo. Na bieżąco reguluje również pozostałe należności związane z eksploatacją domu.

Sąd ustalił, co następuje:

R. B. i A. B. (z domu M.) zawarli związek małżeński w dniu 25 lipca 1992 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w S. (k. 5 – odpis skrócony aktu małżeństwa). W dniu 31 stycznia 2011 roku małżeństwo stron rozwiązano przez rozwód z winy pozwanego i zasądzono od pozwanego na rzecz powódki alimenty w wysokości po 500 złotych miesięcznie.

Powódka A. B. ma 40 lat, z zawodu jest kosmetyczką. Utrzymuje się z renty w wysokości 661 złotych. Rentę przyznano powódce w związku ze stwierdzeniem u niej schizofrenii paranoidalnej. Podała, że w dniu 28 lipca 2010 roku nastąpiła faktyczna separacja małżonków. Pozwany wyprowadził się w tym dniu ze wspólnie zajmowanego przez strony domu w H.. A. B. wskazała ponadto, że pozwany ma skłonności do alkoholu. Nie umiała jednoznacznie określić, czy pozwany posiada zadłużenie i w jakiej wysokości. Wskazała jedynie, że w ostatnim czasie pozwany dokonał zakupu laptopa. Z majątku strony posiadają dom w H., oraz udziały w wysokości po 20% w prawie własności kamienicy w W.. Opłaty związane z utrzymaniem domu strony opłacają przemiennie, do października 2010 roku ponosiła te wydatki

powódka, zaś od listopada – pozwany. W dniu 31 stycznia 2011 roku powódka rozwiązała umowę o dostarczanie energii elektrycznej, po orzeczeniu rozwodu rozwiązała również umowę o wywóz nieczystości. Wskazała, że pozwany prowadzi sklep internetowy pomimo, że nie ma zarejestrowanej działalności gospodarczej.

Pozwany R. B. ma 39 lat, wykształcenie wyższe prawnicze. Zatrudniony jest w Komendzie Miejskiej Policji z wynagrodzeniem w kwocie 3.260 złotych. Podał, że posiada zadłużenie wynikające z kredytu, który został zaciągnięty wspólnie przez strony w 2009 roku. Powódka wyraziła zgodę na zawarcie umowy kredytu w wysokości 25.000 złotych. Miesięczna rata kredytu wynosi 224 złote i jest uiszczana przez pozwanego terminowo. Pozwany w terminie spłaca także pożyczkę, którą zaciągnął w zakładzie pracy w wysokości 2.000 złotych. Również pozostałe wydatki związane z opłatą za Internet i telewizję są opłacane przez R. B. i nie istnieją żadne zaległości z tego tytułu. Pozwany wskazał ponadto, że komputer, o którym wspomniała pozwana zakupił z okazji 18-tych urodzin córki, zaś cenę uściślił w gotówce. Podał, że sklep internetowy prowadzony jest przez jego obecną partnerkę.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 52 § 1 k.r. i o., z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. Dopuszczalność żądania przez każde z małżonków ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej wynika z założenia, że trudności w ułożeniu przez małżonków stosunków majątkowych nie zawsze powodują rozkład pożycia małżeńskiego, mogący uzasadniać orzeczenie rozwodu lub separacji i że przy innym ukształtowaniu tych stosunków małżeństwo nadal będzie funkcjonować (tak M. Sychowicz w: „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz.” pod redakcją Kazimierza Piaseckiego, Warszawa 2009, s.331).

Istnienie ważnych powodów jest jedyną przesłanką ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej na żądanie małżonka. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje pojęcia ważnych powodów. Jego rozumienie kształtują doktryna i judykatura uznając, że ustrój małżeńskiej ustawowej wspólności majątkowej ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najlepiej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny. Ważne powody stanowi wytworzenie się takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje **stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków** i z reguły także dobra rodziny (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2003 roku w sprawie IV CKN 1710/00, LEX nr 78281). Ważne powody to także sytuacje powstałe na skutek zachowania się jednego z małżonków, polegające na trwonieniu majątku wspólnego na skutek hulawczego trybu życia, alkoholizmu, rażącej niegospodarności itp., czy uchylaniu się od pomnażania i utrzymywania substancji majątku wspólnego. Również nadmierne obciążanie majątku wspólnego odpowiedzialnością za długi własne małżonka poważnie zagrażające dobru rodziny lub dorobkowi małżonka należy uznać za takie powody. Jednocześnie trzeba mieć jednak na uwadze pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 lutego 1995 roku w sprawie III CRN 7/95 (LEX nr 50585), zgodnie z którym nie samo zaciągnięcie długu, nawet znacznego, lecz dopiero zaciągnięcie takiego długu, który nie był usprawiedliwiony interesem rodziny kwalifikuje zachowanie pozwanego małżonka jako naganne i przy istnieniu niepomyślnych prognoz co do tego, aby małżonek ten powstrzymał się w przyszłości od tego rodzaju zachowania, spełnia warunki do uznania zaciągnięcia długu za ważny powód w rozumieniu art. 52 k.r. i o.

Mając na względzie powyższe, należy bez wątpienia uznać, że w przedmiotowej sprawie powódka nie wykazała, by istniały ważne powody do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej między małżonkami. Z pewnością ustanowienie rozdzielnosci majątkowej nie przyczyni się do dalszego trwania związku małżeńskiego. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia rozwiązano bowiem związek małżeński stron przez rozwód. Materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania nie daje podstaw do uznania, że pozwany podjął jakiegokolwiek czynności, które zagrażałyby interesowi majątkowemu rodziny. Pozwany nie posiada zadłużenia, poza pożyczką z zakładu pracy i kredytem. Należności z ww. tytułów spłacane są na bieżąco, nie istnieją żadne zaległości z tego tytułu. Istotne jest również, że zgodę na zaciągnięcie kredytu wyraziła powódka. Pozwany nie powoduje powstawania nadmiernych obciążeń majątkowych, które zostały zaciągnięte bez wiedzy powódki i mogłyby w przyszłości ją obciążyć. Nie trwoni również majątku. Należności wynikające z eksploatacji domu, w którym obecnie zamieszkuje wraz z córką stron, są regulowane

terminowo. Nie wykazała również powódka, aby pozwany był osobą nadużywającą alkoholu i by w ten sposób zagrażał interesowi rodziny. Wobec rozwiązania związku małżeńskiego stron przez rozwód, nie istnieje również realne zagrożenie powstania takich należności w przyszłości. Od momentu orzeczenia o rozwodzie ustaje wspólność ustawowa między małżonkami, a każde z nich za zobowiązania zaciągnięte w późniejszym okresie odpowiada samodzielnie.

Dlatego też, na podstawie art. 52 § 1 k.r. i o., powództwo jako niezasadne, należało oddalić.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 102 kpc, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

O kosztach zastępstwa procesowego należnych pozwanemu od powódki orzeczono na podstawie § 7 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zmianami) w zw. z art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

O kosztach zastępstwa procesowego należnych pełnomocnikowi powódki ustanowionemu z urzędu orzeczono na podstawie § 19 ust. 1, § 7 ust. 1 pkt 9 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.